



Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 136/17
Luxemburg, den 20 december 2017

Dom i mål C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi mot Uber Systems Spain SL

Ubers tjänst för att komma i kontakt med förare som inte är yrkesförare utgör en tjänst på transportområdet

Medlemsstaterna kan således själva reglera villkoren för att tillhandahålla denna tjänst

Uber tillhandahåller en tjänst som innebär att förare som inte är yrkesförare, och som använder sina egna fordon, sammanförs med personer som önskar företa en resa inom tätort. Tjänsten tillhandahålls mot ersättning och med hjälp av en applikation för smarta mobiler.

En yrkesorganisation för taxichaufförer i Barcelona stad (Spanien) väckte under år 2014 talan vid Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Barcelonas handelsdomstol nr 3, Spanien). Organisationen gjorde gällande att Uber Systems Spain, som är ett bolag knutet till Uber Technologies (nedan tillsammans kallade Uber) bedrev verksamhet som utgjorde vilseledande affärsmetoder och illojal konkurrens. Varken Uber Systems Spain eller fordonens förare, som inte var yrkesförare, var nämligen innehavare av de licenser och tillstånd som krävdes enligt föreskrifterna om taxitjänster i tätorten Barcelona. För att kunna bedöma om Ubers verksamhet kunde anses vara illojal och strida mot spanska konkurrensregler krävdes det enligt Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona först en bedömning av huruvida det förelåg en skyldighet för Uber att inneha ett administrativt tillstånd. Detta berodde i sin tur på hur de tjänster som bolaget tillhandahöll skulle klassificeras: som transporttjänster, som sådana tjänster som är utmärkande för informationssamhället eller som en kombination av båda tjänstetyperna. Möjligheten att ålägga Uber att inneha ett administrativt tillstånd var nämligen beroende av vilken beteckning som valdes. Närmare bestämt skulle Ubers metoder inte kunna betraktas som illojala om dess tjänster föll under direktivet om tjänster på den inre marknaden¹ eller under direktivet om elektronisk handel².

Genom dagens dom slår EU-domstolen fast att en sådan förmedlingstjänst som den i det nationella målet – som syftar till att, med hjälp av en applikation för smarta mobiltelefoner, mot ersättning se till att förare som inte är yrkesförare, och som använder sina egna fordon, sammanförs med personer som önskar företa en resa inom en tätort – ska anses ha en så nära anknytning till en transporttjänst att den inte kan skiljas från denna, och att den därmed är att kvalificera som en ”tjänst på transportområdet” i unionsrättslig mening. En sådan tjänst ska således vara undantagen från tillämpningsområdet för friheten att tillhandahålla tjänster i allmänhet samt för direktivet om tjänster på den inre marknaden och direktivet om elektronisk handel.

Det innebär att enligt det rådande rättsläget i unionsrätten ankommer det på medlemsstaterna att reglera villkoren för tillhandahållande av sådana förmedlingstjänster, med iakttagande av de allmänna reglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (”Direktiv om elektronisk handel”) (EGT L 178, 2000, s. 1). Vad gäller definitionen av ”informationssamhällets tjänster” hänvisar direktiv 2000/31 till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 1998, s. 37), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 (EUT L 217, 1998 s. 18).

Domstolen framhåller först och främst att **den tjänst som tillhandahålls av Uber inte endast består av en förmedlingstjänst** för att, med hjälp av en applikation för smarta mobiltelefoner, sammanföra en förare som inte är yrkesförare, och som använder sitt eget fordon, med en person som vill företa en resa inom en tätort. Det som händer i denna situation är nämligen att den som tillhandahåller förmedlingstjänsten på samma gång skapar ett utbud av lokaltrafiktjänster, som denne framför allt tillgängliggör med hjälp av it-verktyg och som den på ett övergripande sätt sköter administrationen av till förmån för personer som önskar dra nytta av utbudet för att företa resor inom en tätort. Den applikation som Uber tillhandahåller är oumbärlig såväl för chaufförerna som för de personer som önskar företa en resa inom en tätort. Domstolen framhåller också att Uber utövar ett bestämmande inflytande över villkoren för tillhandahållandet av förarnas tjänster.

Därmed finner domstolen att **denna förmedlingstjänst får anses utgöra en integrerad del av en helhetstjänst som huvudsakligen består av en transporttjänst, och att den således ska kvalificeras**, inte som en av "informationssamhällets tjänster", utan **som en "tjänst på transportområdet"**.

Domstolen slår fast att direktivet om elektronisk handel således inte är tillämpligt på en sådan tjänst som den ovan beskrivna förmedlingstjänsten, vilken dessutom är undantagen från tillämpningsområdet för direktivet om tjänster på den inre marknaden. Av samma anledning är den aktuella tjänsten inte hänförlig till friheten att tillhandahålla tjänster i allmänhet, utan till den gemensamma transportpolitiken. Vad gäller lokaltrafiktjänster som inte utgör kollektivtrafik, och tjänster som har en så nära anknytning till de förstnämnda tjänsterna att de inte kan skiljas från dessa, som exempelvis Ubers förmedlingstjänst, har det dock inte antagits några bestämmelser med stöd av den gemensamma transportpolitiken.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☐ ☎ (+32) 2 2964106